

Dosarul nr. 3ra-1305/19
3ra-36/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (O. Țurcan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, A. Bostan, V. Negru)

ÎNCHEIERE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Marta Sidorencu împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la constatarea nesoluționării cererii prelabile în termen legal, obligarea la primire, examinare și executarea cererii privind înregistrarea dreptului de folosință asupra bunului imobil și recunoașterea ca fiind neîntemeiat refuzul de primire spre examinare și executare a cererii,

împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc,

c o n s t a t ă:

La 21 ianuarie 2019 Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la constatarea nesoluționării cererii prelabile în termen legal, obligarea la primire, examinare și executarea cererii privind înregistrarea dreptului de folosință asupra bunului imobil.

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Valentin Fediuc a relatat că, prin hotărârea din 27 mai 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 24 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat parțial nulă hotărârea direcției ÎP „Fântânilor” din 13 aprilie 2001 privind excluderea lui Marta Sidorencu din rândurile membrilor ÎP „Fântânilor”; s-a declarat parțial nulă decizia Consiliului sătesc Ghidighici, mun. Chișinău nr.9/4 din 20 decembrie 2004 în partea folosinței și posesiei Martei Sidorencu privind deposedarea de lotul pomicol nr.XXXXXXX cu suprafața de XXXXXX ha, situat pe teritoriul ÎP „Fântânilor” din s. XXXXXX, mun. XXXXXX.

S-a declarat parțial nulă decizia Consiliului sătesc Ghidighici, mun. Chișinău nr. 10/3.7 din 29 decembrie 2004, privind transmiterea Marcei Covaș în

proprietate privată ca urmare a vânzării-cumpărării la prețul normativ a lotului nr.XXXXXXX cu suprafața de 866 m², bonitatea 36 grade la suma de 434 de lei, situat pe teritoriul ÎP „Fântânilor” din s. XXXXXXX, mun. XXXXXXX.

S-a declarat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare a lotului pomicol nr.XXXXXXX cu suprafața de 866 m², situat pe teritoriul IP „Fântânilor” din s. XXXXXXX, mun. XXXXXXX, încheiat la data de 23 februarie 2005 între Primăria s. XXXXXXX, mun. XXXXXXX și Marcela Covaș, la prețul de 434 de lei, autentificat notarial sub nr.703 și întregit sub nr. cadastral XXXXXXX din 22 martie 2005.

S-a declarat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare a lotului pomicol nr.XXXXXXX cu suprafața de 866 m², situat pe teritoriul ÎP „Fântânilor” din s. XXXXXXX, mun. XXXXXXX, încheiat la data de 10 mai 2007 între Marcela Covaș și Nina Costovici, la prețul de 25000 de euro, autentificat notarial sub nr.4788 și înregistrat sub nr. cadastral XXXXXXX din 14 mai 2007.

S-a încuviințat Oficiului Cadastral Chișinău să efectueze rectificările în Registrul bunurilor imobile, conform hotărârii menționate.

La 29 noiembrie 2018, reprezentantul reclamantei a prezentat organului cadastral cererea privind efectuarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile, în temeiul hotărârii judecătorești.

Operatorul care a recepționat actele a refuzat primirea cererii, motivând că cererile se depun conform formularelor elaborate de organul cadastral.

Refuzul a fost în formă verbală, fiind acceptată doar solicitarea de efectuare a rectificărilor în temeiul hotărârii judecătorești, conform formularului aprobat.

Operatorul a refuzat primirea spre examinare și executare solicitarea de înscriere a dreptului de folosință asupra bunului imobil a Martei Sidorencu, motivând că ar trebui să fie prezentat un act administrativ în acest sens.

La 03 decembrie 2018, Agenția Servicii Publice a recepționat cererea privind revizuirea refuzului de primire spre examinare a solicitării de înscriere a dreptului de folosință asupra bunului imobil al Martei Sidorencu, sau prezentarea refuzului în formă scrisă, motivată.

Până la data adresării cu prezenta acțiune, răspunsuri nu a primit, motiv din care consideră că pârâtul a menținut poziția de refuz în primirea spre examinare și executare a cererii privind înscrierea dreptului de folosință asupra bunului imobil al Martei Sidorencu.

Prin hotărârea irevocabilă din 27 mai 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău dreptul de folosință și posesie al Martei Sidorencu asupra bunului imobil a fost restabilit.

Bunul imobil există fiind pasibil înregistrării în Registrul bunurilor imobile în temeiul art.24, 26 și 28 a Legii privind bunurile imobile.

Organul cadastral al Agenției Servicii Publice nu a fost în drept să refuze solicitantului primirea spre examinare și executare a cererii pentru înregistrarea dreptului de folosință asupra terenului în temeiul hotărârii judecătorești.

Mai mult, nu era în drept să solicite reclamantei pentru înregistrarea dreptului de folosință asupra terenului nominalizat alte acte, decât dovada de plată a tarifelor pentru servicii, pe care ultima nu a refuzat să le achite.

Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc a solicitat constatarea nesoluționării cererii prealabile în termen legal, obligarea la primire,

examinare și executarea cererii privind înregistrarea dreptului de folosință asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXX, lotul pomicol nr. XXXXXX cu suprafața de XXXXXX ha situat pe teritoriul Î.P. „Fântânilor” din s. XXXXXX, mun. XXXXXX.

La 08 februarie 2019 Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc a depus cerere de completare a acțiunii cu pretenție accesorie, prin care a solicitat recunoașterea neîntemeiată a refuzului Agenției Servicii Publice nr.01/208 din 18 ianuarie 2019 privind primirea spre examinare și executare a cererii de înscriere în Registrul bunurilor imobile a dreptului de folosință asupra bunului imobil din ÎP „Fântânilor”, amplasat în s. XXXXXX, mun. XXXXXX.

În motivarea cererii de completare a pretențiilor a invocat că la 18 ianuarie 2019 Agenția Servicii Publice a remis în adresa Martei Sidorencu răspunsul nr. 01/2018 la cererea prealabilă, cu depășirea termenului de 30 de zile prevăzut de art.15 alin. (1) a Legii contenciosului administrativ.

Prin hotărârea din 27 mai 2014 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, în partea motivată a deciziei instanței de apel se menționează că: „Atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine că, Marta Sidorencu începând cu anul 1998 a fost membru a ÎP „Fântânilor” din s.XXXXXX, mun. XXXXXX și i-a fost atribuit lotul de pământ nr.XXXXXX cu suprafața de XXXXXX m², care este în folosința acesteia până în prezent, și pentru care a achitat impozitele, ceea ce se confirmă prin fotografiile, bonurile de plată anexate la materialele cauzei și certificatele eliberate de ÎP „Fântânilor” (f.d.3-8, Vol.II)”.

Prin răspunsul Agenției Servicii Publice nr.01/208 din 18 ianuarie 2019 a fost recunoscut faptul că solicitantul nu are altă opțiune de a depune o cerere privind înregistrarea unor drepturi în Registrul bunurilor imobile, decât cu respectarea formei aprobate de Agenție și doar prin intermediul operatorului său, care completează formularul în mod electronic.

Agenția Servicii Publice a recunoscut, că operatorul care primește cererea și o completează, inițial verifică actele prezentate, iar refuzul de a primi cererea s-a întemeiat pe nerecunoașterea hotărârii judecătorești ca act ce ar confirma dreptul de folosință asupra terenului. Astfel, stabilind că nu există temei pentru a executa solicitarea.

Din partea Agenției Servicii Publice nu a parvenit niciun argument, de ce hotărârea judecătorească irevocabilă, prin care au fost stabilite fapte ce au efecte juridice, nu poate fi admisă pentru înregistrarea dreptului de folosință a reclamantei.

Agenția Servicii Publice ca succesori al ÎS „Cadastru” a fost parte în procesul de judecată, ultima dispunând de actele ce au stat la baza emiterii hotărârii, iar în cazul în care registratorului nu-i este clară întinderea aplicării dispozitivului hotărârii instanței de judecată, acesta urma să adreseze o cerere instanței de judecată întru explicarea hotărârii, însă nu era în drept să refuze primirea spre examinare și executare a cererii cu privire la înscrierea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de folosință asupra bunului imobil.

În situația în care constatările instanței de judecată și întinderea dispozitivului hotărârii nu sunt suficiente pentru efectuarea înscrierii în registru,

registratorul poate emite un refuz motivat, care oferă solicitantului dreptul de a-l contesta în instanța de judecată competentă.

Consideră că la caz nu sunt incidente prevederile art. 31 alin. (2) Legii cadastrului bunurilor imobile, deoarece pârâtul nu a respins cererea solicitantului, dar a invocat lipsa de temei al înregistrării dreptului, fără emiterea unei decizii conform art. 33 alin. (3) al Legii enunțate.

Prin hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Marta Sidorencu, a fost admisă parțial.

S-a constatat nesoluționarea în termenul legal, a cererii prealabile din 03 decembrie 2018.

S-au respins ca neîntemeiate pretențiile din cererea de chemare în judecată declarată de Marta Sidorencu împotriva Agenției Servicii Publice privind obligarea Agenției Servicii Publice să primească spre examinare și executare cererea privind înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de folosință asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXX, lotul pomicol nr. XXXXXX cu suprafața de XXXXXX ha, situat pe teritoriul ÎP „Fântânilor” din s. Ghidighici mun. Chișinău și a recunoaște neîntemeiat refuzul Agenției Servicii Publice nr. 01/208 din 18 ianuarie 2019.

La 07 martie 2019 Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc a declarat apel împotriva hotărârii din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și interpretând corect normele legale, iar cererea de apel declarată de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc este neîntemeiată.

Or, documentele în temeiul cărora a fost efectuată înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral XXXXXX amplasat în satul XXXXXX, mun. XXXXXX au fost anulate, iar la 08 decembrie 2018 registratorul Serviciului cadastral teritorial Chișinău nr. 1 a executat cererea reprezentantului Martei Sidorencu și a radiat înscrierile privind dreptul de proprietate înregistrat asupra terenului în cauză, fapt confirmat și prin răspunsul Agenției Servicii Publice nr. 41-11/18 din 18 ianuarie 2019.

Conform art. 28 al Legii privind cadastrul bunurilor imobile, întru înregistrarea dreptului asupra bunurilor imobile, registratorului serviciului cadastral teritorial urmează a-i fi prezentate documentele ce confirmă dreptul de proprietate sau de folosință asupra bunului imobil a cărei înregistrare se solicită, ceea ce la caz nu a avut loc. Astfel, registratorul cadastral neavând temei legal de a executa solicitarea înaintată, întemeiat a refuzat executarea.

Cu referire la solicitarea cu privire la constatarea nesoluționării în termen legal a cererii prealabile din 03 octombrie 2018, prima instanță just a concluzionat în admiterea pretențiilor înaintate. Or, conform art. 15 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ (în vigoare pînă la 01 aprilie 2019), cererea prealabilă

se examinează de către organul emitent sau ierarhic superior în termen de 30 de zile de la data înregistrării ei, decizia urmând a fi comunicată de îndată petiționarului dacă legislația nu prevede altfel.

Agenția Servicii Publice la data de 03 decembrie 2018 a recepționat cererea avocatului Valentin Fediuc din 29 noiembrie 2018 și doar la 18 ianuarie 2019 a expediat în adresa ultimului răspuns la aceasta, depășind termenul de 30 de zile prevăzut de art. 15 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ.

La 07 august 2019, Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în baza art. 432 alin.(2) lit. c) și alin.(3) lit. d) Codul de procedură civilă solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs a indicat că în opinia sa recursul ridică 2 probleme importante de drept, și anume: diminuarea importanței hotărârii judecătorești definitive și irevocabile de însăși instanțele de judecată și diminuarea importanței procedurii legale de primire spre examinare a cererilor de către organul cadastral.

Prima instanță și instanța de apel nu au adoptat o soluție privind legalitatea neprimirii cererii de înregistrare a drepturilor asupra bunului imobil și neînregistrarea ei în condica de cereri. Nu au adoptat o soluție privind neexaminarea cererii primite și neemiterea deciziei asupra înregistrării dreptului, însă, s-au pronunțat direct în privința respingerii cererii de înregistrare a drepturilor.

Consideră că instanțele de judecată au dat dovadă de inconsecvență, iar ca efect au legalizat contrar art.239 Codul de procedură civilă, nerespectarea procedurii legale de depunere a cererii și examinarea ei de organul cadastral, în altă persoană decât cea competentă – registratorul.

Erorile admise sunt grave, duc la o practică viciată și permit abuzurile din partea organului cadastral.

Prin încheierea din 30 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, cauza s-a ridicat de la examinare în ordine de recurs și s-a remis la Curtea de Apel Chișinău pentru corectarea erorii.

Prin încheierea din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a corectat eroarea în conținutul și dispozitivul deciziei din 11 iunie 2019, în partea ce ține de emiterea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani, fiind înlocuită sintagma „06 martie 2018”, cu sintagma corectă „06 martie 2019”.

La 24 septembrie 2019 în adresa Agenției Servicii Publice a fost expediată copia recursului depus de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Deși la 26 septembrie 2019 a recepționat copia recursului, intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv (f.d.87).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa părților la 24 iulie 2019.

Marta Sidorencu și reprezentantul său, avocatul Valentin Fediuc au recepționat copia deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău la 02 august 2019 (f.d.85, 87).

În aceste circumstanțe, recursul declarat de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc la 07 august 2019 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul Martei Sidorencu cu soluția pronunțată de către prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursurile depuse nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Marta Sidorencu reprezentată de avocatul Valentin Fediuc, se declară inadmisibil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Sveatoslav Moldovan